

„Kui asj nenda on, siis teie tee on väist õnnistatud ja ilma minu õnnistamata. Baene risti-fogudus on seest ja wäljast poolt wäga ära-rikutud ja täis haavu ja pole seda, kes mõistaks öli tema haawadesse walada. Sead on Jéssanda viinamäe ärratustiinud ja mul on wäga hea meel, et ma ühe inimesega kollu saan, kes risti-foguduse hädast hoolib ja tema kasu püab.“

„Siis ma ütlen fa,“ kostis krahv, „mis sugune nõu mul on. Eks leegi ole Wormsi linna selle pärast lutsutud et risti-foguduse eest peate wõitsema.“

„Muidugi selle pärast,“ ütles munk, „ma pean Jumala tõele tunnistust andma, kest selle vastu hüssawad ja seda teutawad need, kes seda diguse poolest peaksid hoidma ja armostama.“

„Eks ma ittle!“ kostis krahv, „kuulge siis: Mina olen krahv Erbah ja olen oma jõameestega teele läinud surja ususega ja Luterust finni-wõtma ja oma lossi keldrisse rauda panema. Minu lossipap on muulle õelnud, et surjemat usuvaenlast kui Luterust ei ole enne ialgj veel olnud, ta pölgab Jumalat ja salgab Jéssanda Jeesuse ärra ja on oma ihu ja hing suradi fätte müünud. Käs teda ärahüffab, see teeb Jumala meeles päralist tööd, mis Jumalale veel armjam

on, kui peaks leegi Jerusalema linna rändama. Noh, waadale seesama Luterus peab uel päwil siit mööda tulema, ja meie varitseme teda tee peal ja tahame teda linniötta. Kui teie minu ñduu ja ettewõtmist õnnistate, siis ta peab korda minema, ega Jumal nii wägewat palvet wõi kuulmata jäätta.“

Munk ütles naeratades: „Aaus krahvi herra, juba teie palve on kuulduud, mina ise olen kuri ususega ja Luterus, seda teie otsite, Jumal on mind teie fätte annud. Tehke minuga nii kui Jumal teile tuba annab. On see Jumala tahtmine, et ma teie läbi hukka saan, siis see sundigu, ma olen walmis.“

Krahv seisis munga ees lohmetand kui liwipost: „Teie olete Luterus, seesama, kellest ma nii palju surja olen kuulnud! Si see wõi olla! Eks ma ole oma förwadega kuulnud, et teie Jumala ja Jéssanda Jeesuse sisse usute ja et teie wäga mõnujaste ootate palvet teha, — ärge narrige mind, ega teie ommeti ole see surjategija?“

„Olen, jah!“ ütles munk, „aga nemad on teile minu pärast valet rääkinud, kest ma usun südamest Jéssanda Jeesuse sisse ja tahaksin hea meelega tema foguduse wale õpetusest ja kombetest puhaštada, mis jumalakartmata palgaliised seuna